

ЗНАЧЕННЯ МЕДИЧНОЇ ЕТИКИ ТА ДЕОНТОЛОГІЇ В СУЧАСНІЙ МЕДИЦИНІ

Резуненко Ю.К. Ковальова О.М., Козакова О. В. Харківський національний медичний університет, м.Харків, Україна, prokov@gmail.com

Медицина характеризується постійним прогресом, вдосконаленням методів лікування, впровадженням новітніх технологій. Специфічною ознакою сучасної епохи є застосування високоінформативних технічних засобів для діагностичного та лікувального процесу, що значно підвищує якість надання медичної допомоги пацієнтам. Однак, часто для успішного лікування хворих недостатньо мати тільки високий професійний рівень фахівця, але й моральні характеристики, етичні принципи, які закладені в таких історико-філософських феноменах, як медична етика та деонтологія.

Медична етика – це розділ етики, що вивчає проблему взаємовідносин медичних працівників з пацієнтами та колегами. Деонтологія, в свою чергу, це вчення про проблеми моралі, це сукупність етичних норм і принципів поведінки медичного працівника при виконанні своїх професійних обов'язків. Моральне обличчя медичного працівника, основні його принципи формувалися і удосконалювалися впродовж багатьох століть залежно від політичного ладу, рівня культури, національних та релігійних традицій, а також соціально-економічних і класових відносин у країні. Порушення правил деонтології може призвести до виникнення такої патології як ятрогенія – психогенний розлад внаслідок неправильних, необережних висловлювань або дій медичного працівника. Тому важливим принципом є дотримання основного деонтологічного правила – не зашкодити при діагностиці або лікуванні. Це обумовлено тим, що під час практичної діяльності лікар повинен вирішувати етичні питання стосовно хворого при отримання анамнестичних даних, визначення діагнозу та прогнозу, збереження конфіденціальності, інформованості членів родини пацієнта. Особливого значення набувають етичні принципи в галузі медичної генетики, наданні медико-генетичної консультації, визначенні рекурентного ризику, збереженні лікарської таємниці.

Також важливе значення в діяльності лікаря має гуманізм. Гуманізм передбачає уважне і співчутливе ставлення до кожної людини. Це необхідно для формування довірчих відносин між лікарем та пацієнтом, для правильної діагностики та для формування достатнього рівня комплаєнсу до призначеного лікування.

Медична наука та практика не стоять на місці. Багато чого в медичній сфері розвивається, змінюється, реформується. Проте надзвичайно важливим залишається спілкування з хворими. Жоден комп'ютер, технічний діагностичний засіб не може замінити людського слова, щирого співчуття та вчасної високоспеціалізованої допомоги. Високі морально-етичні принципи, чітке дотримання деонтологічних норм лікарями та середнім медичним персоналом мають величезне значення для ефективного лікування хворих.

